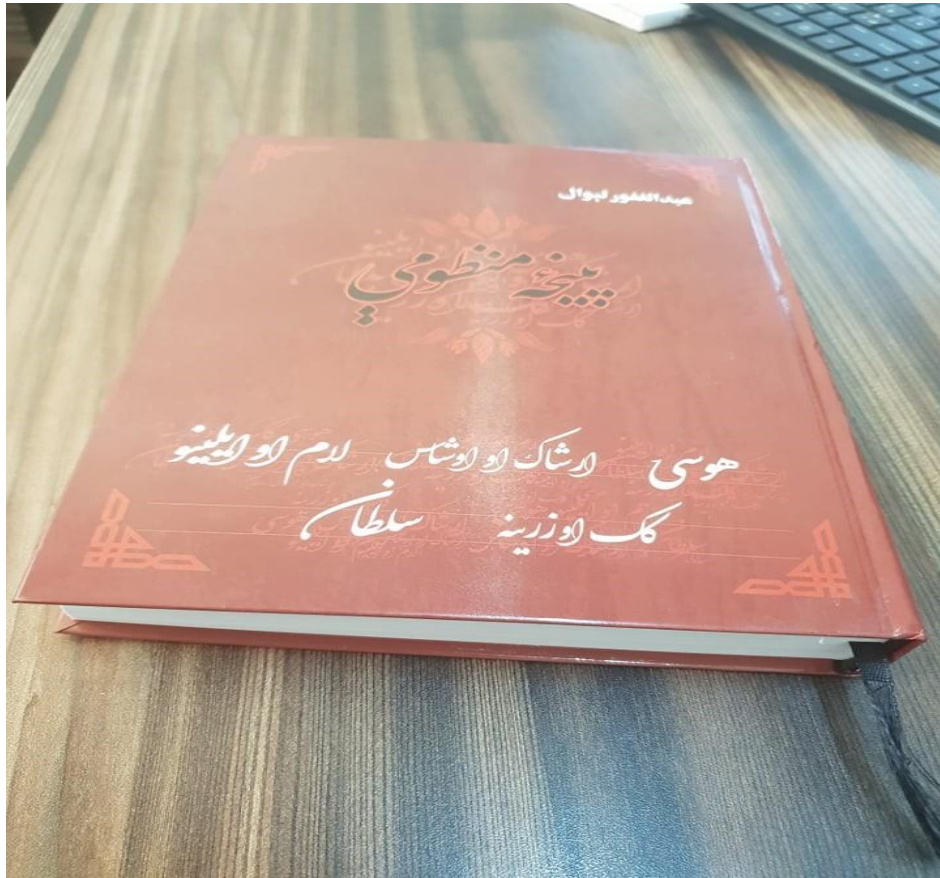

۲۰۱۸/۱۲/۲۲

نجیب منلی

د عبدالغفور لېوال «پینځه منظومې»

د پینځو کتابونو یو ځای کول د شرقي فرهنگ یوه زره عنعنه ده. «پنج کتاب» زموږ د سنتي نصاب په بنسټیزو درسي کتابونو کې یادپېری، «پانچپه تانتر» د هندي ادب شهکار دی (چې مور یې د کلبله او دمنه په نامه پېژنو)، نظامي، امیر خسرو دهلوي او گڼو نورو هم خپل اثار په پینځگوني ترکیب تنظیم کړي او نوم یې ورته «خمس» ایښي (خمس نظامی، خمس امیر خسرو، خمس هاتفي جامی... او په غربي کتابپوهنه کې هم د پنتالوجي (Pentology) بڼه یوه پېژندل شوې شپوه ده.

د معاصرې پښتو پیاوړي او نامتو شاعر استاد عبدالغفور لېوال هم په دې وروستیو کې خپلې پینځه منظومې په یو جلد کې راټولې کړې دي، د بهیر مطبعې په تخنیکي همکارۍ یې په ښکلې قطع او صحافت (وزیري قطع) چاپ کړی دی. په دې مجموعه کې د ښاغلي لېوال پینځه سترې منظومې (هوسی، ارشاک او اوشاس، لام او ایلینو، مک او زرينه، سلطان) راټولې شوې دي. نوم یې هم ورته په ډېر ساده ډول «پینځه منظومې» ایښی دی. ما ورته په شوخی وویل کاش «خمس غفوري» دې بللي وای.

د پاڼو شمېره: له 1 تر 2

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په خیر و لولئ

ولسمشر محمد اشرف غني پر کتاب يو يادښت کښلی چې په کې يې د ښاغلي لېوال دا منظومې «د پښتو ادب په تاريخ کې د عطف يو ټکی» بللی چې هره يوه يې «له دې وطن سره د مينې يوه حماسه» ده. د لېوال پښخه منظومې هم، د ليکوال په ژوند، د هېواد د وروستي تاريخ له پښخو حساسو مرحلو سره تړلې دي، هم د افغانستان د اوږده تاريخ له پښخو مهمو دورو سره تړلې دي او هم د افغانستان د جغرافيه له پښخو سيمو سره تړلې دي:

- هوسې د ۱۳۷۰ لسيزې د بدبختيو په چاپېريال کې پنځول شوی د جنگونو روايت دی،
- ارشاک او اوشاس د کوشاني سترواکمنۍ پر مهال د نيلاب پر ځنډو د زرونو او د خاورې پيوند بيانوي،
- لام او ايلينو د ښکلي نورستان يوه دراماتيکه شيبه ده،
- کک او زرینه د هلمند پر لمن د هلمند د اوبو د ښکلي زنجير د ساتلو يوه هڅه ده چې د پنځولو زمانه يې د هېواد پر اوبو د پرديو له دعوو سره هممهاله راغلي او
- سلطان د لوگر پر عرفان پروري خاورې د دوزخ د اور د وژلو يوه هيله رابيانوي او د ليکلو وخت يې هم د هېواد د تاريخ داسې يوه شيبه ده چې د جنگ د لمبو د سپردو هيله په کې سترگکونه وهي.

د لېوال روانه او خوږه ژبه هم د يادولو ده. لېوال له پښتو او له افغانيت سره مينه لري خو دا مينه، لکه دځينو نورو، په شعارپوله اعلاميو کې نه وايي، د ژبې به پستو څپو، خوږو تعبيرونو او د پېښو په طبيعي بهير کې يې ځلوي. دا د کابل او لوگر سيندونو تر منځه، لوی شوی صاحبزاده يوازي د ښکلو د ارمانونو د پوره کولو په پار کوزرۍ نه گرزوي، د ژوند د ښکلا له پاره او له داره د پړيو د پرانستلو په خاطر د موزونو کلماتو او شرنګېدلو جملو جادويي مصله هم ورسره ده چې زمان او مکان په کې رانغاړي. زه ښاغلي لېوال ته نه، افغان ولس ته د دې پښخو منظومو د يوځای خپرېدو مبارکي وایم.

په افغاني ادب کې د لانوو او برياليو تجربو په هيله!